

**A MULTILATERÁLIS ADÓEGYEZMÉNY ÉS A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG ÉS A
PORTUGÁL KÖZTÁRSASÁG KÖZÖTT A KETTŐS ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSÉRŐL
ÉS AZ ADÓZTATÁS KIJÁTSZÁSÁNAK MEGAKADÁLYOZÁSÁRÓL A
JÖVEDELEMADÓK TERÜLETÉN LISSZABONBAN, 1995. MÁJUS 16-ÁN ALÁÍRT
EGYEZMÉNY EGYBESZERKESZTETT SZÖVEGE**

Általános nyilatkozat az Egybeszerkesztett szöveget tartalmazó dokumentumhoz

Ezen dokumentum tartalmazza a Magyar Köztársaság és a Portugál Köztársaság között a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelemadók területén 1995. május 16. napján aláírt Egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) alkalmazásához a Magyarország által és a Portugál Köztársaság által 2017. június 7-én aláírt, az adóalap-erózió és nyereségátcsoportosítás megelőzése érdekében hozott, adóegyezményekhez kapcsolódó intézkedések végrehajtásáról szóló Multilaterális Egyezménnyel (a továbbiakban: MLI) módosított, egybeszerkesztett szövegét

A jelen dokumentum a Magyarország által a letéteményeshez 2021. március 25-én benyújtott MLI álláspont és a Portugál Köztársaság által a letéteményeshez 2020. február 28-án benyújtott MLI álláspont alapján készült. Ezen álláspontok az MLI-ban meghatározottak szerint módosíthatóak. Bármely MLI állásponttal kapcsolatos módosítás hatással lehet az MLI-nak az Egyezményre gyakorolt hatására

Az Egyezmény és az MLI hiteles jogi szövege elsőbbséget élvez ezen egybeszerkesztett szöveggel szemben, és azok továbbra is alkalmazandóak.

Az MLI azon rendelkezései, amelyek az Egyezmény rendelkezései tekintetében alkalmazandóak, szövegdobozban lettek elhelyezve az Egyezmény megfelelő rendelkezéseivel összefüggésben. Az MLI rendelkezéseit tartalmazó szövegdobozok általánosságban az OECD Modellegyezmény rendelkezései sorrendjének megfelelően kerültek beillesztésre.

Az MLI rendelkezéseinek szövege az MLI terminológiájának az Egyezmény terminológiájához történő igazítása érdekében kerültek módosításra, (mint „Érintett Adómegállapodás” és „Egyezmény”, „Szerződő Joghatóságok” és „Szerződő Államok”), megkönnyítve az MLI rendelkezéseinek érthetőségét. A terminológiai változtatásoknak célja a dokumentum olvashatóságának javítása, és nem célja az MLI rendelkezéseinek tartalmi módosítása. Hasonlóképpen módosításra kerültek egyes MLI rendelkezések, amelyek az Egyezmény már meglévő rendelkezéseit érintik. Ezen rendelkezések az olvashatóság megkönnyítése érdekében az Egyezményben már alkalmazott jogi nyelvhasználathoz igazodnak.

Az Egyezményre vagy az Egyezmény rendelkezéseire történő hivatkozásokat minden esetben az MLI rendelkezéseivel módosított Egyezményre való hivatkozásnak kell tekinteni, amennyiben az MLI e rendelkezései hatályba léptek.

Hivatkozások

A két ország letéteményeshez benyújtott MLI álláspontja megtalálható a letéteményes (OECD) honlapján (<http://www.oecd.org/tax/treaties/beps-mli-signatories-and-parties.pdf>). A két állam álláspontját a ratifikációt követően nyújtotta be a letéteményeshez, amelyre Magyarország részéről 2021. március 25. napján került sor, míg a Portugál Köztársaság részéről 2020. február 28. napján került sor.

Az MLI-rendelkezések hatályba lépése

Az MLI jelen Egyezményre alkalmazandó rendelkezései nem az Egyezmény eredeti rendelkezéseivel azonos időpontban lépnek hatályba. Az egyes MLI rendelkezések hatálybalépésének időpontja eltérő lehet attól függően, hogy az milyen adónemet érint (forrásadók vagy más kivetett adók), illetve attól, hogy Magyarország és a Portugál Köztársaság hogyan rendelkezett arról MLI álláspontjában.

A ratifikációs, elfogadásról vagy jóváhagyásról szóló okmány letétbe helyezésének időpontja: Magyarország esetében 2021. március 25. napja, a Portugál Köztársaság esetében pedig 2020. február 28. napja.

Az MLI hatálybalépésének dátuma: Magyarország esetében 2021. július 1. napja, a Portugál Köztársaság esetében pedig 2020. június 1. napja.

Ez a dokumentum konkrét információkat tartalmaz arról, hogy az MLI egyes rendelkezései az Egyezmény tekintetében mely időpontban, illetve időpontot követően válnak alkalmazhatóvá.

Jelen dokumentum eltérő rendelkezése hiányában az MLI rendelkezései az Egyezmény tekintetében alkalmazandók:

- i. a külföldi illetőségű személyeknek kifizetett vagy jóváírt összegekre vonatkozóan levont forrásadók tekintetében, amennyiben az ilyen adók kivetését előidéző esemény 2022. január első napján vagy azt követően történik;
- ii. minden egyéb adó tekintetében, 2022. január első napján vagy azt követően kezdődő adózási időszakra vonatkozóan levont adókra.

Az MLI 36. cikkének 1. bekezdésével összhangban az MLI VI. részének (Választottbíróági Eljárás) rendelkezései az Egyezmény tekintetében alkalmazandók:

- i. i. a Szerződő Joghatóság illetékes hatósága számára előterjesztett ügyekre vonatkozóan (a 19. cikk [Kötelező Erejű Választottbíróági Eljárás] 1. bekezdés a) albekezdésében leírt módon) 2021. július első napján vagy azt követően; és

Az MLI 36. cikkének 2. bekezdésével összhangban az MLI VI. része (Választottbíróági Eljárás) kizárólag annyiban alkalmazandó egy Szerződő Állam illetékes hatóságához 2021. július első napját megelőzően előterjesztett ügy esetében, amennyiben mindkét Szerződő Állam illetékes hatósága megállapodik az adott ügyre vonatkozó alkalmazásban.

EGYEZMÉNY A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG ÉS A PORTUGÁL KÖZTÁRSASÁG KÖZÖTT A KETTŐS ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSÉRŐL ÉS AZ ADÓZTATÁS KIJÁTSZÁSÁNAK MEGAKADÁLYOZÁSÁRÓL A JÖVEDELEMADÓK TERÜLETÉN

A Magyar Köztársaság és a Portugál Köztársaság [HELYETTESÍTVE az MLI 6. cikk 1 bekezdése által] [attól az óhajtól vezetve, hogy Egyezményt kössenek a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelemadók területén]

Az alábbi, az MLI 6. cikk 1. bekezdése helyettesíti az Egyezménynek a kettős adóztatás elekrülésének szándékára utaló preambulumszövegét:

AZ MLI 6. CIKKE – A JELEN EGYEZMÉNY HATÁLYA ALÁ TARTOZÓ ADÓEGYEZMÉNY RENDELTETÉSE

Arra törekedve, hogy egyezményt kössenek a jövedelemadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről anélkül, hogy lehetőséget teremtenek az adókijátszáson, illetve adóelkerülésen keresztüli adómentességre, illetve csökkentett mértékű adózásra (ideértve azokat az adóegyezmények kedvezményeivel visszaélésre hivatott konstrukciókat, amelyek célja, hogy harmadik államokban belföldi illetőségű személyek közvetlen részesüljenek a jelen egyezmény nyújtotta kedvezményekből), megállapodtak a következőkben:

I. Fejezet

AZ EGYEZMÉNY HATÁLYA

1. Cikk

Személyi hatály

Az Egyezmény azokra a személyekre terjed ki, akik az egyik vagy mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségűek.

2. Cikk

Az Egyezmény hatálya alá tartozó adók

1. Az Egyezmény azokra a jövedelemadókra terjed ki, amelyeket az egyik Szerződő Állam, annak politikai vagy közigazgatási egységei vagy helyi hatóságai vetnek ki, a beszedés módjára való tekintet nélkül.

2. Jövedelemadóknak tekintendők mindazok az adók, amelyeket a teljes jövedelem, illetve a jövedelem részei után vetnek ki, beleértve az ingó vagy ingatlan vagyon elidegenítéséből származó nyereség utáni adókat, valamint a tőke értéknövekedésének adóját.

3. Azok a jelenleg létező adók, amelyekre az Egyezmény kiterjed:

a) Portugália esetében:

- (i) a személyi jövedelemadó (Imposto sobre o Rendimento das Pessoas Singulares - IRS),
- (ii) a társasági jövedelemadó (Imposto sobre o Rendimento das Pessoas Colectivas - IRC), és
- (iii) a társasági jövedelemadón alapuló helyi különadó (Derrama)

(a továbbiakban: portugál adó);

b) Magyarország esetében:

- (i) a magánszemélyek jövedelemadója,
- (ii) a társasági adó

(a továbbiakban: magyar adó).

4. Az Egyezmény kiterjed minden olyan azonos vagy lényegét tekintve hasonló adóra is, amelyet az Egyezmény aláírása után a hatályban lévő adók mellett vagy azok helyett vezetnek be. A Szerződő Államok illetékes hatóságai értesíteni fogják egymást a vonatkozó adójogszabályaikban végrehajtott bármely lényeges változásról.

II. Fejezet

MEGHATÁROZÁSOK

3. Cikk

Általános meghatározások

1. Az Egyezmény alkalmazásában, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván:

a) a „Portugália” kifejezés magában foglalja a Portugál Köztársaság területét az európai kontinensen, az Azori- és Madeira szigeteket, az ezekhez tartozó területi vizeket és minden olyan zónát, amelyek tekintetében a Portugál Köztársaság a portugál és a nemzetközi joggal összhangban joghatóságot és szuverén jogokat gyakorol a tengerfenék és az altalaj, valamint a csatlakozó vizek természeti erőforrásainak feltárására és kiaknázására;

b) a „Magyarország” kifejezés földrajzi értelemben használva, a Magyar Köztársaság területét jelenti;

c) az „egyik Szerződő Állam” és a „másik Szerződő Állam” kifejezés Portugáliát vagy Magyarországot jelenti a szövegösszefüggésnek megfelelően;

d) a „személy” kifejezés magában foglalja a magánszemélyt, a társaságot és minden más személyi egyesülést;

e) a „társaság” kifejezés jogi személyeket vagy olyan jogalanyokat jelent, amelyek az adóztatás szempontjából jogi személynek tekintendők;

f) az „egyik Szerződő Állam vállalkozása” és „a másik Szerződő Állam vállalkozása” kifejezések az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy vállalkozását, illetve a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy vállalkozását jelentik;

g) a „nemzetközi forgalom” kifejezés az egyik Szerződő Államban tényleges üzletvezetési hellyel rendelkező vállalkozás által üzemeltetett hajó vagy légi jármű igénybevételével végzett bármilyen szállítást jelent, kivéve, ha a hajó vagy légi jármű kizárólag a másik Szerződő Államban lévő helyek között közlekedik;

h) az „illetékes hatóság” kifejezés a következőket jelenti:

(i) Portugália esetében a pénzügyminisztert, az adóügyi főigazgatót (Director-Geral das Contribuicoes e Impostos) vagy meghatalmazott képviselőiket,

(ii) Magyarország esetében a pénzügyminisztert vagy meghatalmazott képviselőjét;

i) az „állampolgár” kifejezés a következőket jelenti:

(i) minden olyan magánszemélyt, aki az egyik Szerződő Állam állampolgárságával rendelkezik,

(ii) minden olyan jogi személyt, társulást, egyesülést vagy egyéb olyan jogalanyt, amely ezt a jogállását az egyik Szerződő Államban hatályos jogszabályokból nyeri.

2. Az Egyezménynek az egyik Szerződő Állam által történő alkalmazásánál az Egyezményben meghatározás nélkül szereplő kifejezések - amennyiben a szövegösszefüggés mást nem kíván - olyan jelentésük van, mint amit ennek az Államnak a jogszabályaiban jelentenek azokra az adókra vonatkozóan, amelyekre az Egyezmény alkalmazást nyer.

4. Cikk

Belföldi illetőségű személy

1. Az Egyezmény alkalmazásában az „egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy” kifejezés olyan személyt jelent, aki ennek a Szerződő Államnak a jogszabályai szerint ott lakóhelye, székhelye, üzletvezetési helye vagy bármilyen más hasonló ismérv alapján adóköteles. Ez a kifejezés azonban nem foglalja magában azokat a személyeket, akik ebben az Államban lévő forrásokból származó jövedelem alapján adókötelesek.

2. Amennyiben egy magánszemély az 1. bekezdés rendelkezései alapján mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségű, helyzetét az alábbiak szerint kell meghatározni:

a) abban az Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben állandó lakóhellyel rendelkezik; amennyiben mindkét Államban rendelkezik állandó lakóhellyel, abban az Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amellyel személyi és gazdasági kapcsolatai szorosabbak (létérdekek központja);

b) amennyiben nem határozható meg, hogy melyik Államban van létérdekeinek a központja, vagy ha egyik Államban sem rendelkezik állandó lakóhellyel, abban az Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben szokásos tartózkodási helye van;

c) amennyiben mindkét Államban van szokásos tartózkodási helye, vagy egyikben sincs, abban az Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelynek állampolgára;

d) amennyiben mindkét Állam állampolgára, vagy egyiké sem, akkor a Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik a kérdést.

3. Amennyiben az 1. bekezdés rendelkezései értelmében valamely nem természetes személy mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségű, abban a Szerződő Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben tényleges üzletvezetésének helye van.

5. Cikk

Telephely

1. Az Egyezmény alkalmazásában a „telephely” kifejezés olyan állandó üzleti helyet jelent, amelyen keresztül a vállalkozás üzleti tevékenységét részben vagy egészben kifejti.

2. A „telephely” kifejezés magában foglalja különösen:

a) az üzletvezetés helyét,

b) a fiókot,

c) az irodát,

d) a gyárat,

e) a műhelyt, és

f) a bányát, az olaj- és a földgázkutat, a kőfejtőt és a természeti kincsek kiaknázására szolgáló bármely más telepet.

3. Az építési terület, az építkezési, szerelési vagy berendezési munkálatok csak akkor képeznek telephelyet, ha a munka 12 hónapnál tovább tart.

4. E cikk előző rendelkezéseire tekintet nélkül nem minősítendők „telephelynek”

a) az olyan berendezések, amelyeket kizárólag a vállalkozás javainak vagy áruinak raktározására, kiállítására vagy leszállítására használnak;

b) a vállalkozás javainak vagy áruinak olyan készletei, amelyeket kizárólag raktározás, kiállítás vagy leszállítás céljából tartanak;

c) a vállalkozás javainak vagy áruinak olyan készletei, amelyeket kizárólag abból a célból tartanak, hogy azt egy másik vállalkozás feldolgozza;

d) az olyan állandó üzleti hely, amelyet kizárólag abból a célból tartanak fenn, hogy a vállalkozás részére javakat és árukat vásároljanak, vagy információt szerezzenek;

e) az olyan állandó üzleti hely, amelyet kizárólag abból a célból tartanak fenn, hogy a vállalkozás részére bármilyen más előkészítő vagy kiegészítő jellegű tevékenységet folytassanak;

f) az olyan állandó üzleti hely, amelyet kizárólag az a)-e) pontokban említett tevékenységek valamilyen kombinációjára tartanak fenn, feltéve, hogy az állandó üzleti helynek az ilyen tevékenységek kombinációjából adódó teljes tevékenysége előkészítő vagy kiegészítő jellegű.

5. Tekintet nélkül az 1. és 2. bekezdések rendelkezéseire, ha egy személy - kivéve az olyan független képviselőt, akire a 6. bekezdés rendelkezései alkalmazandók - egy vállalkozás érdekében tevékenykedik, és felhatalmazása van, amellyel rendszeresen él, arra, hogy a vállalkozás nevében az egyik Szerződő Államban szerződéseket kössön, akkor ez a vállalkozás olyan vállalkozásnak tekintendő, amelynek telephelye van ebben az Államban minden olyan tevékenység tekintetében, amelyeket ez a személy a vállalkozás érdekében végez, kivéve, ha az ilyen személy tevékenysége azokra a 4. bekezdésben említett tevékenységekre korlátozódik, amelyek, ha azokat egy állandó üzleti helyen keresztül fejték ki, nem tennék ezt az állandó üzleti helyet telephellyé azon bekezdés rendelkezései értelmében.

6. Egy vállalkozás nem tekintendő telephellyel bírónak az egyik Szerződő Államban csupán azért, mert tevékenységét ebben az Államban alkusz, bizományos vagy más független képviselő útján fejt ki, feltéve, hogy ezek a személyek rendes üzleti tevékenységük keretében járnak el.

7. Az a tény, hogy az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság olyan társaságot ellenőriz, vagy olyan társaság ellenőrzése alatt áll, amely a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű, vagy üzleti tevékenységet fejt ki ebben a másik Államban (akár telephely útján, akár más módon), önmagában még nem teszi egyik társaságot sem a másik telephelyévé.

III. Fejezet

A JÖVEDELEM ADÓZTATÁSA

6. Cikk

Ingtalan vagyonból származó jövedelem

1. Az a jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyonból (beleértve a mezőgazdaságból és az erdőgazdálkodásból származó jövedelmet) élvez, ebben a másik Államban adóztható.

2. Az „ingatlan vagyon” kifejezésnek olyan jelentése van, mint amit annak a Szerződő Államnak jogszabályai szerint jelent, amelyikben a szóban forgó vagyon fekszik. Ez a kifejezés minden esetben magában foglalja az ingatlan vagyon tartozékának minősülő vagyont, a mezőgazdasági és erdőgazdálkodási üzemekben használatos berendezéseket és az állatállományt, valamint az olyan jogokat, amelyekre a földtulajdonra vonatkozó magánjogi rendelkezések nyerne alkalmazást, az ingatlan vagyon hasznélvezeti jogát, valamint az ásványlelőhelyek, források és más természeti erőforrások kitermelésének vagy kitermelési jogának ellenértékéért járó változó vagy állandó térítésekhez való jogot. A hajók és légi járművek nem tekintendők ingatlan vagyonnak.

3. Az 1. bekezdés rendelkezései kiterjednek az ingatlan vagyon közvetlen használatából, bérbeadásából vagy bármilyen más felhasználási formájából származó jövedelemre.

4. Az 1. és 3. bekezdés rendelkezései kiterjednek a vállalkozás ingatlan vagyonából származó jövedelemre, valamint a szabad foglalkozás gyakorlására szolgáló ingatlan vagyonból származó jövedelemre is.

5. Az előzőekben említett rendelkezések kiterjednek az olyan ingó vagyonból származó jövedelemre is, amely annak a Szerződő Államnak az adójogszabályai szerint, amelyben a vonatkozó vagyon keletkezik, az ingatlan vagyonból származó jövedelemnek tekintendő.

7. Cikk

Vállalkozási nyereség

1. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának nyeresége csak ebben a Szerződő Államban adóztatható, kivéve, ha a vállalkozás a tevékenységét a másik Szerződő Államban ott lévő telephelye útján fejt ki. Amennyiben a vállalkozás ily módon fejt ki tevékenységét, a vállalkozás nyeresége a másik Államban adóztatható, de csak olyan mértékben, amilyen mértékben a nyereség ennek a telephelynek tudható be.

2. A 3. bekezdés rendelkezéseinek fenntartásával, ha az egyik Szerződő Állam vállalkozása üzleti tevékenységet fejt ki a másik Szerződő Államban ott lévő telephelye útján, akkor mindkét Szerződő Államban olyan nyereséget kell ennek a telephelynek betudni, amelyet akkor érhetne el, ha teljesen önálló és elkülönült vállalkozásként azonos vagy hasonló tevékenységet végezne azonos vagy hasonló körülmények között, önálló üzleti kapcsolatot fenntartva azzal a vállalkozással, amelynek telephelye.

3. A telephely nyereségének megállapításánál leolvashatók azok a költségek, amelyek a telephely működésével kapcsolatban merültek fel, beleértve az üzletvezetési és az általános ügyviteli költségeket, függetlenül attól, hogy abban az Államban merültek-e fel, ahol a telephely található, vagy máshol.

4. Nem tudható be nyereség a telephelynek csupán azért, mert a telephely javakat vagy árukat vásárol a vállalkozásnak.

5. Az előző bekezdések alkalmazásában a telephelynek betudható nyereséget évről évre azonos módon kell megállapítani, hacsak elégséges és alapos ok nincs az ellenkezőjére.

6. Amennyiben a nyereség olyan jövedelemtételket tartalmaz, amelyekkel az Egyezmény más cikkei külön foglalkoznak, e cikk rendelkezései nem érintik azoknak a cikkeknak a rendelkezéseit.

8. Cikk

Hajózás és légi szállítás

1. A hajók vagy légi járművek nemzetközi forgalomban történő üzemeltetéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye van.

2. Ha egy hajózási vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye egy hajón van, úgy e hely abban a Szerződő Államban levőnek tekintendő, amelyikben a hajó hazai kikötője található, vagy ha nincs ilyen hazai kikötő, akkor abban a Szerződő Államban, amelyikben a hajó üzemeltetője belföldi illetőségű.

3. Az 1. bekezdés rendelkezései alkalmazandók valamely poolban, közös üzemeltetésben vagy nemzetközi üzemeltetésű szervezetben való részvételből származó nyereségre is.

9. Cikk

Kapcsolt vállalkozások

1. Amennyiben

a) az egyik Szerződő Állam vállalkozása közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Állam vállalkozásának vezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesedik, vagy

b) ugyanazok a személyek közvetlenül vagy közvetve az egyik Szerződő Állam vállalkozásának és a másik Szerződő Állam vállalkozásának vezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesednek,

és bármelyik esetben a két vállalkozás egymás közötti kereskedelmi vagy pénzügyi kapcsolataira tekintettel olyan feltételekben állapodik meg vagy olyan feltételeket szab, amelyek eltérnek azoktól, amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy az a nyereség, amelyet a vállalkozások egyike e feltételek nélkül elért volna, de e feltételek miatt nem ért el, beszámítható ennek a vállalkozásnak a nyereségébe, és megfelelően megadóztatható.

2. Ha az egyik Szerződő Állam ezen Állam valamely vállalkozásának a nyereségéhez olyan nyereséget számít hozzá - és adóztat meg ennek megfelelően -, amelyet a másik Szerződő Állam vállalkozásánál megadóztattak ebben a másik Államban, és az így hozzászámított nyereség olyan nyereség, amelyet az elsőként említett Állam vállalkozása elért volna, ha a két vállalkozás olyan feltételekben állapodott volna meg, mint amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy ennek a másik Államnak megfelelően ki kell igazítania az ilyen nyereségre ott kivetett adó összegét. Az ilyen kiigazítás megállapításánál kellően figyelembe kell venni az Egyezmény egyéb rendelkezéseit, és a Szerződő Államok illetékes hatóságai szükség esetén tanácskozni fognak egymással.

10. Cikk

Osztalék

1. Az osztalék, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizet, ebben a másik Államban megadóztatható.

2. Ugyanakkor ez az osztalék abban a Szerződő Államban és annak a Szerződő Államnak a jogszabályai szerint is adóztatható, amelyben az osztalékot fizető társaság belföldi illetőségű, ha azonban a kedvezményezett az osztalék haszonhúzója, az így megállapított adó nem haladhatja meg az osztalék bruttó összegének 15 százalékát.

A Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik e korlátozások alkalmazási módját.

E bekezdés rendelkezései nem érintik a társaság adóztatását arra a nyereségre vonatkozóan, amelyből az osztalékot fizetik.

3. Tekintet nélkül a 2. bekezdés rendelkezéseire, ha az osztalékot fizető társaság tőkéjének (capital social) legalább 25 százaléka az osztalék kifizetését megelőzően megszakítás nélkül 2 évig a haszonhúzó közvetlen tulajdonában van, az így megállapított adó az 1996. december 31. után kifizetett osztalék esetében nem haladhatja meg az ilyen osztalék bruttó összegének 10 százalékát.

4. E cikk alkalmazásában az „osztalék” kifejezés részvényekből, elsőbbségi részvényekből vagy elsőbbségi jogokból, bányarészvényekből, alapítói részvényekből vagy egyéb jogokból - kivéve a követeléseket - származó jövedelmet jelent, amely a nyereségben részesedik, valamint egyéb olyan társasági jogokból származó jövedelmet, amely a részvényekből származó jövedelmet, amely a részvényekből származó jövedelemmel hasonlatos jövedelmet jelent annak az Államnak az adójoga szerint, amelyben a felosztást végző társaság belföldi illetőségű. Ez a kifejezés kiterjed a nyereségmegosztásra vonatkozó részvételi megállapodás (associacao em participacao) alapján kifizetett nyereségre is.

5. Az 1. és 2. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha az osztalék egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű haszonhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben az osztalékot fizető társaság belföldi illetőségű, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki, vagy ebben a másik Államban lévő állandó bázisa segítségével szabad foglalkozást űz, és az érdekeltség, amelynek alapján az osztalékot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezéseit kell, az esettől függően, alkalmazni.

6. Ha az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság nyereséget vagy jövedelmet élvez a másik Szerződő Államból, ez a másik Állam nem adóztathatja meg a társaság által kifizetett osztalékot, kivéve, ha az osztalékot ebben a másik Államban belföldi illetőségű személynek fizetik, vagy ha az érdekeltség, amelynek alapján az osztalékot fizetik, ténylegesen ehhez a másik Államban lévő telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik, sem pedig a társaság fel nem osztott nyereségét nem terhelheti a társaság fel nem osztott nyereségére megállapított adóval, még akkor sem, ha a kifizetett osztalék vagy a fel nem osztott nyereség egészben vagy részben ebben a másik Államban keletkező nyereségből vagy jövedelemből áll.

11. Cikk

Kamat

1. A kamat, amely az egyik Szerződő Államban keletkezik, és amelyet a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy számára fizetnek, ebben a másik Államban adóztatható.

2. Ugyanakkor ez a kamat abban a Szerződő Államban és annak az Államnak a jogszabályai szerint is adóztatható, amelyben keletkezett, ha azonban a kedvezményezett a kamat hasznhúzója, az így megállapított adó nem haladhatja meg a kamat bruttó összegének 10 százalékát.

A Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik e korlátozás alkalmazási módját.

3. Tekintet nélkül a 2. bekezdés rendelkezéseire, a kamat, amely az egyik Szerződő Államban keletkezik, mentes az adó alól ebben az Államban:

a) ha az ilyen kamat kötelezettje ennek az Államnak a kormánya vagy helyi hatósága, vagy

b) ha a kamatot a másik Szerződő Állam kormányának vagy helyi hatóságának, vagy olyan intézménynek, illetőleg testületnek (ideértve a pénzügyintézeteket is) fizetik bármely olyan finanszírozással kapcsolatban, amelyet a Szerződő Államok kormányai közötti megállapodás alapján nyújtanak, vagy

c) a Szerződő Államok központi bankjai, és bármely egyéb, állami ellenőrzés alá tartozó pénzügyintézet által nyújtott kölcsönök és hitelek tekintetében, amelyek olyan külső ügyletet finanszíroznak, amelyben a Szerződő Államok illetékes hatóságai állapodnak meg.

4. E cikk alkalmazásában a „kamat” kifejezés mindenfajta követelésből származó jövedelmet jelent, akár van jelzáloggal biztosítva, akár nem, és akár ad jogot az adós nyereségéből való részesedésre, akár nem, és magában foglalja különösen az állami értékpapírokból származó jövedelmet, a kötvényekből és az adósságlevelekből származó jövedelmet, beleértve az ilyen értékpapírokhoz, kötvényekhez vagy adósságlevelekhez kapcsolódó prémiumokat és díjakat. E cikk alkalmazásában a késedelmes fizetés utáni bírságok nem tekintendők kamatnak.

5. Az 1. és 2. bekezdések rendelkezései nem alkalmazandók, ha a kamat egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű hasznhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben a kamat keletkezik, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet folytat, vagy ott lévő állandó bázisa segítségével szabad foglalkozást űz ebben a másik Államban, és a követelés, amely után a kamatot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezéseit kell, az esettől függően, alkalmazni.

6. Valamely kamatot akkor kell az egyik Szerződő Államban keletkezőnek tekinteni, ha annak kifizetője az Állam maga, annak politikai vagy közigazgatási egysége, helyi hatósága vagy ennek az Államnak belföldi illetőségű személye. Ha azonban a kamatot fizető személy, akár belföldi illetőségű személy az egyik Szerződő Államban, akár nem, telephellyel vagy állandó bázissal rendelkezik az egyik Szerződő Államban, és a követelés, amely után a kamatot fizetik, ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik, és az ilyen telephelynek vagy állandó bázisnak tudható be, akkor az ilyen kamatot abban a Szerződő Államban keletkezettnek kell tekinteni, ahol a telephely vagy állandó bázis található.

7. Ha a kamatot fizető személy és a kamat hasznhúzója közötti, vagy kettejük és egy harmadik személy közötti különleges kapcsolat miatt a kamat összege ahhoz a követeléshez viszonyítva, amely után kifizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a kamatot fizető személy és a kamat hasznhúzója ilyen kapcsolatok hiányában megállapodtak volna, e Cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a kifizetett többletösszeg mindkét Szerződő Állam jogszabályai szerint adóztatható marad, az Egyezmény egyéb rendelkezéseinek kellő figyelembevételével.

12. Cikk

Jogdíj

1. A jogdíj, amely az egyik Szerződő Államban keletkezik, és amelyet a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizetnek, ebben a másik Államban adóztatható.

2. Ugyanakkor ez a kamat abban a Szerződő Államban és annak az Államnak a jogszabályai szerint is adóztatható, amelyben keletkezett, ha azonban a kedvezményezett a jogdíj hasznhúzója, az így megállapított adó nem haladhatja meg a jogdíj bruttó összegének 10 százalékát. A Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik e korlátozás alkalmazási módját.

3. E cikk alkalmazásában a „jogdíj” kifejezés minden olyan jellegű térítést jelent, amelyet irodalmi, művészeti vagy tudományos alkotások felhasználásának vagy felhasználási jogának ellenértékéért fizetnek ki, beleértve a mozgóképfilmeket, a rádiós vagy televíziós közvetítésre szolgáló filmeket és szalagokat, mindenfajta szabadalmat, védjegyet, ipari mintát vagy modellt, tervet, titkos formulát vagy eljárást, valamint az ipari, kereskedelmi vagy

tudományos berendezések használatáért vagy használati jogáért, vagy ipari, kereskedelmi vagy tudományos tapasztalatok közléséért kapott kifizetést.

4. Az 1. és 2. bekezdések rendelkezései nem alkalmazandók, ha a jogdíj egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű haszonhúzója üzleti tevékenységet folytat ott lévő telephelye révén abban a másik Szerződő Államban, amelyben a jogdíj keletkezik, vagy ott lévő állandó bázisa segítségével szabad foglalkozást űz, és a jog vagy vagyoni érték, amely után a jogdíjat fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezéseit kell, az esettől függően, alkalmazni.

5. Valamely jogdíjat akkor kell az egyik Szerződő Államban keletkezőnek tekinteni, ha annak kifizetője az Állam maga, annak politikai vagy közigazgatási egysége, helyi hatósága vagy ebben az Államban belföldi illetőségű személy. Ha azonban a jogdíjat fizető személy, akár belföldi illetőségű személy az egyik Szerződő Államban, akár nem, telephellyel vagy állandó bázissal rendelkezik az egyik Szerződő Államban, és a kötelezettség, amely után a jogdíj fizetése felmerül, ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik, és az ilyen jogdíj az ilyen telephelynek vagy állandó bázisnak tudható be, akkor az ilyen jogdíjat abban a Szerződő Államban keletkezettnek kell tekinteni, ahol a telephely vagy állandó bázis található.

6. Ha a kifizető és a jogdíj haszonhúzója közötti, vagy a kettejük és egy harmadik személy közötti különleges kapcsolat miatt a jogdíj összege ahhoz a használathoz, joghoz vagy információhoz viszonyítva, amely után kifizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a jogdíjat fizető személy és a jogdíj haszonhúzója ilyen kapcsolatok hiányában megállapodtak volna, e cikk rendelkezéseit csak az utóbbi összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a kifizetett többletösszeg mindkét Szerződő Állam jogszabályai szerint adóztható marad, az Egyezmény egyéb rendelkezéseinek kellő figyelembevételével.

13. Cikk

Elidegenítésből származó nyereség

1. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy másik Szerződő Államban fekvő, a 6. Cikkben meghatározott ingatlanának elidegenítéséből származó nyeresége ebben a másik Államban adóztható.

2. Az olyan nyereség, amely az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban lévő telephelyéhez tartozó üzleti vagyon részét képező ingó vagyon, valamint az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy számára a másik Szerződő Államban szabad foglalkozás gyakorlása céljára rendelkezésre álló ingó vagyontárgy elidegenítéséből származik, ebben a másik Államban adóztható, beleértve az ilyen telephelynek (akár a vállalkozással együttesen, akár attól függetlenül történő) vagy az ilyen állandó bázisnak az elidegenítéséből származó nyereséget is.

3. A nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajók vagy légi járművek, valamint az ilyen hajók vagy légi járművek üzemeltetését szolgáló ingó vagyontárgyak elidegenítéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztható, amelyben a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye van.

4. Az 1., 2. és 3. bekezdésekben említett vagyontárgyakon kívüli vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztható, amelyben az elidegenítő belföldi illetőségű.

14. Cikk

Szabad foglalkozás

1. Az olyan jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy szabad foglalkozásból vagy egyéb önálló jellegű tevékenységből élvez, csak ebben az Államban adóztható, kivéve, ha a tevékenység végzésére a másik Szerződő Államban rendszeresen állandó bázis áll rendelkezésére. Ha ilyen állandó bázissal rendelkezik, jövedelme a másik Szerződő Államban adóztható, de csak olyan mértékben, amilyen mértékben ennek az állandó bázisnak tudható be.

2. A „szabad foglalkozás” kifejezés magában foglalja különösen az önálló tudományos, irodalmi, művészeti, nevelési és oktatási tevékenységet, valamint az orvosok, jogászok, mérnökök, építészek, fogorvosok és könyvszakértők önálló tevékenységét.

15. Cikk

Nem önálló munka

1. A 16., 18., 19., 20. és 21. Cikk rendelkezéseinek fenntartásával a fizetés, a bér és más hasonló díjazás, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy nem önálló munkára tekintettel kap, csak ebben az Államban adóztatható, kivéve, ha a munkavégzés a másik Szerződő Államban történik. Amennyiben a munkát ott végzik, az abból származó díjazás ebben a másik Államban adóztatható.

2. Az 1. bekezdés rendelkezéseire való tekintet nélkül az a díjazás, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban végzett nem önálló munkára tekintettel kap, csak az elsőként említett Államban adóztatható, amennyiben az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

a) a kedvezményezett összesen nem tölt 183 napnál hosszabb időszakot vagy időszakokat bármilyen 12 hónapos időtartamon belül a másik Államban, és

b) a díjazást olyan munkáltató fizeti vagy olyan munkáltató nevében fizetik, aki nem belföldi illetőségű a másik Államban, és

c) a díjazást nem a munkáltatónak a másik Államban lévő telephelye vagy állandó bázisa viseli.

3. Tekintet nélkül e cikk előző rendelkezéseire, a nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajó vagy légi jármű fedélzetén végzett nem önálló munkára tekintettel kapott díjazás abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye van.

16. Cikk

Igazgatók tiszteletdíja

Az igazgatók tiszteletdíja és más hasonló fizetés, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság igazgatótanácsának vagy más hasonló testületének tagjaként kap, ebben a másik Államban adóztatható.

17. Cikk

Művészek és sportolók

1. Tekintet nélkül a 14. és 15. Cikk rendelkezéseire, az a jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy előadóművészként, úgymint színházi, film-, rádiós vagy televíziós művészként, zenészként vagy sportolóként élvez a másik Szerződő Államban ilyen minőségben kifejtett személyes tevékenységéből, ebben a másik Államban adóztatható.

2. Amennyiben az előadóművész vagy sportoló ilyen minőségben személyesen kifejtett tevékenységével kapcsolatos jövedelem nem az előadóművésznél vagy sportolónál magánál, hanem egy másik személynél jelentkezik, akkor ez a jövedelem a 7., 14. és 15. Cikk rendelkezéseire való tekintet nélkül abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben az előadóművész vagy a sportoló tevékenységét kifejti.

3. Tekintet nélkül e cikk 1. és 2. bekezdésének rendelkezéseire, az e cikkben említett jövedelem adómentes abban a Szerződő Államban, amelyben az előadóművész vagy sportoló tevékenységét kifejti, ha ezt a tevékenységet jelentős részben ennek az Államnak vagy a másik Államnak a közpénzeiből támogatják, vagy a Szerződő Államok közötti kulturális egyezmény vagy megállapodás keretében fejtik ki.

18. Cikk

Nyugdíjak

A 19. Cikk 2. bekezdésében foglalt rendelkezések fenntartásával a nyugdíj és más hasonló díjazás, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizetnek korábbi nem önálló munkára tekintettel, csak ebben az Államban adóztatható.

19. Cikk

Közzolgálat

1. *a)* Az olyan nem nyugdíj jellegű díjazás, amelyet az egyik Szerződő Állam, annak politikai vagy közigazgatási egysége vagy helyi hatósága fizet ki egy magánszemélynek olyan szolgálatért, amelyet ezen Államnak, egységének vagy helyi hatóságának teljesített közigazgatási jellegű feladatok ellátásával, csak ebben az Államban adóztatható.

b) Ez a díjazás azonban csak a másik Szerződő Államban adóztatható, ha a szolgálatot ebben az Államban teljesítették, és a magánszemély ebben az Államban olyan belföldi illetőségű személy, aki

(i) ennek az Államnak az állampolgára, vagy

(ii) nem kizárólag a szolgálat teljesítése céljából lett ebben az Államban belföldi illetőségű.

2. *a)* Minden olyan nyugdíj, amelyet az egyik Szerződő Állam, annak politikai vagy közigazgatási egysége vagy helyi hatósága fizet ki, vagy az általuk létrehozott alapokból fizetnek ki egy magánszemélynek olyan szolgálatért, amelyet ezen Államnak, politikai egységének vagy hatóságának teljesített közigazgatási jellegű feladatok ellátásával, csak ebben az Államban adóztatható.

b) Az ilyen nyugdíj azonban csak a másik Szerződő Államban adóztatható, ha a magánszemély ebben a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű és ennek az Államnak állampolgára is.

3. A 15., 16. és 18. Cikk rendelkezései alkalmazandók az olyan díjazásokra és nyugdíjakra, amelyeket az egyik Szerződő Állam, politikai vagy közigazgatási egysége vagy helyi hatósága által folytatott üzleti tevékenységgel kapcsolatosan teljesített szolgálatért fizetnek ki.

20. Cikk

Tanulók

Azok a kifizetések, amelyeket olyan tanulók, ipari és kereskedelmi tanulók vagy gyakoronokok kapnak ellátásukra, tanulmányi vagy képzési célokra, akik közvetlenül az egyik Szerződő Államba való utazás előtt a másik Szerződő Államban belföldi illetőségűek voltak, vagy jelenleg is azok, és akik az elsőként említett Államban kizárólag tanulmányi vagy képzési célból tartózkodnak, nem adóztathatók ebben az Államban, amennyiben az ilyen kifizetések ezen az Államon kívüli forrásokból származnak.

21. Cikk

Tanárok és kutatók

Az a díjazás, amelyet olyan magánszemély kap tanításért vagy tudományos kutatásért, aki közvetlenül az egyik Szerződő Államba való utazása előtt a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű volt, vagy jelenleg is az, és aki az elsőként említett Államban abból a célból tartózkodik, hogy kutatást folytasson vagy tanítson egyetemen, főiskolán, felsőoktatási intézményben vagy egyéb hasonló intézményben, adómentességet élvez az elsőként említett Szerződő Államban, amennyiben az ilyen intézmények non-profit jogi személyek.

22. Cikk

Egyéb jövedelem

1. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy jövedelmének az Egyezmény előző cikkeiben nem tárgyalt részei, bárhol keletkeznek is, csak ebben az Államban adóztathatók.

2. Az 1. bekezdés rendelkezései nem terjednek ki a 6. Cikk 2. bekezdésében meghatározott ingatlan vagyontól származó jövedelmen kívüli jövedelmekre, amennyiben az ilyen jövedelmeknek az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű haszonhúzója a másik Szerződő Államban ott lévő telephelye révén üzleti tevékenységet folytat, vagy ott lévő állandó bázis segítségével szabad foglalkozást űz, és a jog vagy vagyoni érték, amelynek alapján a jövedelmet

kifizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ilyen esetben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezéseit kell, az esettől függően, alkalmazni.

IV. Fejezet

A KETTŐS ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSÉNEK MÓDSZEREI

23. Cikk

A kettős adóztatás elkerülése

A kettős adóztatást a következő képpen kell elkerülni:

a) Magyarország esetében:

- (i) amennyiben a Magyarországon belföldi illetőségű személy olyan jövedelmet élvez, amely az Egyezmény rendelkezéseivel összhangban Portugáliában adóztatható, Magyarország az (ii) és (iii) albekezdésben foglalt rendelkezések fenntartásával mentesíti az ilyen jövedelmet az adózás alól;
- (ii) amennyiben a Magyarországon belföldi illetőségű személy olyan jövedelemtételt élvez, amelyek a 10., 11. és 12. Cikk rendelkezéseivel összhangban Portugáliában adóztathatók, Magyarország lehetővé teszi az ilyen belföldi illetőségű személy jövedelmét terhelő adóból azon összeg levonását, amely megegyezik a Portugáliában megfizetett adóval. Az így levont összeg azonban nem haladhatja meg a levonás előtt számított adónak azt a részét, amely a Portugáliából származó ilyen jövedelemtételre esik;
- (iii) ha az Egyezmény bármely rendelkezésével összhangban a Magyarországon belföldi illetőségű személy által élvezett jövedelem mentesül az adó alól Magyarországon, Magyarország mindazonáltal az ilyen belföldi illetőségű személy többi jövedelme utáni adó kiszámításánál figyelembe veheti a mentesített jövedelmet.

b) Portugália esetében:

- (i) amennyiben a Portugáliában belföldi illetőségű személy olyan jövedelmet élvez, amely az jelen Egyezmény rendelkezéseivel összhangban Magyarországon adóztatható, Portugália lehetővé teszi az ilyen belföldi illetőségű személy jövedelmét terhelő adóból azon összeg levonását, amely megegyezik a Magyarországon megfizetett jövedelemadóval. Az így levont összeg azonban nem haladhatja meg a levonás előtt számított jövedelemadónak azt a részét, amely a Magyarországon adóztatható jövedelemre esik;
- (ii) ha az Egyezmény bármely rendelkezésével összhangban a Portugáliában belföldi illetőségű személy által élvezett jövedelem mentesül az adó alól ebben az Államban, Portugália mindazonáltal az ilyen belföldi illetőségű személy többi jövedelme utáni adó kiszámításánál figyelembe veheti a mentesített jövedelmet.

V. Fejezet

KÜLÖNLEGES RENDELKEZÉSEK

24. Cikk

Egyenlő elbánás

1. Az egyik Szerződő Állam állampolgárai nem vethetők a másik Szerződő Államban olyan adózás vagy azzal összefüggő kötelezettség alá, amely más vagy megterhelőbb, mint az az adózás vagy azzal összefüggő kötelezettség, amelynek a másik Állam állampolgárai hasonló körülmények között, különösen a belföldi illetőségre való tekintettel, alá vannak vagy alá lehetnek vetve. Ez a rendelkezés, az 1. Cikk rendelkezéseire való tekintet nélkül, azokra a személyekre is alkalmazandó, akik nem belföldi illetőségűek az egyik vagy mindkét Szerződő Államban.

2. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban lévő telephelye nem adóztatható kedvezőtlenebbül ebben a másik Szerződő Államban, mint e másik Szerződő Állam azonos tevékenységet folytató vállalkozásai. Ez a rendelkezés nem értelmezendő oly módon, mintha az egyik Szerződő Állam köteles lenne a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személyek számára polgári jogállásuk vagy családi kötelezettségeik alapján bármilyen olyan személyi kedvezményt, mentességet vagy levonást biztosítani az adózás területén, mint amilyeneket a saját területén belföldi illetőségű személyek számára biztosít.

3. Az egyik Szerződő Állam vállalkozása által a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek kifizetett kamat, jogdíj és más költség az ilyen vállalkozás adóztatható nyereségének megállapításánál ugyanolyan feltételek mellett levonható, mintha ezeket az elsőként említett Államban belföldi illetőségű személynek fizették volna, kivéve, ha a 9. Cikk 1. bekezdésében, a 11. Cikk 7. bekezdésében vagy a 12. Cikk 6. bekezdésében szereplő rendelkezések alkalmazandók.

4. Az egyik Szerződő Állam olyan vállalkozásai, amelyeknek tőkéje egészben vagy részben, közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű egy vagy több személy tulajdonában vagy ellenőrzése alatt van, nem vehetők az elsőként említett Szerződő Államban olyan adózás vagy azzal összefüggő kötelezettség alá, amely más vagy megterhelőbb, mint az az adózás és azzal összefüggő kötelezettségek, amelyeknek az elsőként említett Állam más hasonló vállalkozásai alá vannak vagy alá lehetnek vetve.

5. Tekintet nélkül a 2. Cikk rendelkezéseire, e cikk rendelkezései bármilyen fajtájú és elnevezésű adóra alkalmazandók.

25. Cikk

Egyeztető eljárás

1. Ha egy személy véleménye szerint az egyik vagy mindkét Szerződő Állam intézkedése olyan adózást eredményez vagy eredményezhet a későbbiekben számára, amely nincs összhangban az Egyezmény rendelkezéseivel, az illető Állam belső jogszabályaiban biztosított jogorvoslati lehetőségektől függetlenül az ügyet annak a Szerződő Államnak az illetékes hatósága elé terjesztheti, amelyikben belföldi illetőségű, vagy ha ügyére a 24. Cikk 1. bekezdése vonatkozik, annak a Szerződő Államnak az illetékes hatósága elé, amelynek állampolgára. **[HELYETTESÍTVE az MLI 16. cikk 1 bekezdés második mondata által]** [Az ügyet az Egyezmény rendelkezéseivel összhangban nem lévő adóztatást eredményező intézkedésről szóló első értesítéstől számított 2 éven belül kell előterjeszteni.]

Az alábbi, az MLI 16. cikk 1. bekezdésének második mondata helyettesíti az Egyezmény 25. cikk 1. bekezdésének második mondatát:

AZ MLI 16 CIKKE– KÖLCSÖNÖS EGYEZTETŐ ELJÁRÁS

Az ügyet a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény rendelkezéseinek nem megfelelő adóztatást eredményező intézkedésről szóló első értesítést követő három éven belül kell előterjeszteni.

2. Az illetékes hatóság, amennyiben a kifogást megalapozottnak találja, és önmaga nem képes kielégítő megoldást találni, törekedni fog arra, hogy az ügyet a másik Szerződő Állam illetékes hatóságával együtt kölcsönös egyetértéssel rendezze úgy, hogy elkerüljék az olyan adóztatást, amely nem áll összhangban az Egyezménnyel.

Az alábbi, az MLI 16. cikk 2. bekezdésének második mondata alkalmazandó az Egyezményre:

AZ MLI 16 CIKKE– KÖLCSÖNÖS EGYEZTETŐ ELJÁRÁS

Az így létrejött megállapodást a szerződő joghatóságok belső jogszabályaiban előírt határidőktől függetlenül végre kell hajtani.

3. A Szerződő Államok illetékes hatóságai törekedni fognak arra, hogy az Egyezmény értelmezésével vagy alkalmazásával kapcsolatos nehézségeket és kétségeket kölcsönös egyetértéssel oldják fel. Tanácskozhatnak továbbá egymással annak érdekében, hogy olyan esetekben is elkerüljék a kettős adóztatást, amelyekről az Egyezmény nem rendelkezik.

4. A Szerződő Államok illetékes hatóságai az előző bekezdések szellemében létrehozandó megállapodás elérése céljából közvetlenül érintkezhetnek egymással. Amennyiben valamely megállapodás elérése érdekében célszerű a szóbeli véleménycsere, akkor a Szerződő Államok illetékes hatóságának képviselőiből álló bizottság találkozót tarthat.

Az MLI alábbi, VI. része alkalmazandó az Egyezményre :

AZ MLI VI: RÉSZE (VÁLASZTOTTBÍRÓSÁGI ELJÁRÁS)

Az MLI 19. cikke (Kötelező erejű választottbíróági eljárás)

1. Amennyiben:

a) a jelen Egyezmény 25 cikk 1. bekezdése alapján egy személy előterjesztette egy ügyet a szerződő joghatóság illetékes hatósága előtt az alapján, hogy az egyik vagy mindkét szerződő joghatóság intézkedései az adott személyre nézve olyan adóztatáshoz vezettek, amely nem felel meg a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény rendelkezéseinek (ahogy azt az Egyezmény módosíthatja); és

b) az illetékes hatóságok nem tudnak megállapodásra jutni az adott ügy megoldása tekintetében a jelen Egyezmény 25. cikke alapján három éven belül, amely - esettől függően - a 8. vagy 9. bekezdésben meghatározott kezdőnaptól indul (hacsak ezen időszak letelte előtt a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai nem egyeztek meg eltérő időszakban az adott ügygel kapcsolatban, és értesítették erről a megállapodásról az ügyet előterjesztő személyt),

az ügygel kapcsolatban felmerült minden megoldatlan kérdést, ha a személy írásban ezt kéri, választottbíróági eljárásnak kell alávetni a jelen részben leírt módon a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai által a 10. bekezdés rendelkezései alapján egyeztetett szabályoknak vagy eljárásnak megfelelően.

2. Amennyiben egy illetékes hatóság felfüggesztette az 1. bekezdésben említett kölcsönös egyeztető eljárást egy vagy több azonos kérdésre vonatkozó, bíróság vagy közigazgatási bíróság előtt folyó ügy miatt, akkor az 1. bekezdés b) albekezdésben meghatározott időszak szünetel, amíg a bíróság vagy a közigazgatási bíróság jogerős határozatot nem hoz, vagy amíg fel nem függesztik vagy vissza nem vonják az ügyet. Továbbá amennyiben az ügyet előterjesztő személy és az illetékes hatóság megegyeznek a kölcsönös egyeztető eljárás felfüggesztésében, az 1. bekezdés b) albekezdésében meghatározott időszak szünetel addig, amíg a felfüggesztésnek véget nem vetnek.

3. Amennyiben mindkét illetékes hatóság egyetért abban, hogy az ügy által közvetlenül érintett személy nem nyújtotta be időben a bármelyik illetékes hatóság által az 1. bekezdés b) albekezdésében meghatározott időszak kezdetét követően kért további lényeges információkat, akkor az 1. bekezdés b) albekezdésében meghatározott időszak azzal az idővel meghosszabbodik, amely megfelel az információ bekérésének napjával kezdődő és az információ rendelkezésre bocsátásának napjával végződő időszaknak.

4.a) A választottbíróág elé terjesztett kérdésekre vonatkozó választottbíróági döntést az 1. bekezdésben említett, az ügyre vonatkozó kölcsönös megállapodáson keresztül kell végrehajtani. A választottbíróági döntés végleges.

b) választottbíróági döntés az alábbi esetek kivételével a szerződő joghatóságokra nézve kötelező érvényű:

i) ha az ügy által közvetlenül érintett személy nem fogadja el a választottbíróági döntést végrehajtó kölcsönös megállapodást. Ilyen esetben az ügy nem jogosult további megfontolásra az illetékes hatóságok részéről. Az ügyben hozott választottbíróági döntést végrehajtó kölcsönös megállapodás nem tekinthető elfogadottnak az ügy által közvetlenül érintett személy által, amennyiben az ügy által közvetlenül érintett bármely személy a kölcsönös megállapodásról szóló értesítés részére történő elküldését követő 60 napon belül nem vonja vissza a választottbíróági döntést végrehajtó kölcsönös megállapodásban megoldott összes kérdés bármilyen bíróság vagy közigazgatási bíróság általi megfontolásra irányuló kérelmét, illetve nem szünteti meg más módon az ilyen kérelemre vonatkozó, folyamatban lévő összes bírósági és közigazgatási eljárást a kölcsönös megállapodásnak megfelelő módon.

ii) ha az egyik szerződő joghatóság bíróságának jogerős határozata alapján érvénytelen a választottbíróági döntés. Ilyen esetben a választottbíróági eljárásra irányuló 1. bekezdés szerinti kérelem nem tekintendő benyújtottnak, és a választottbíróági eljárás nem tekintendő lefolytatottnak (kivéve a 21. cikk [A választottbíróági eljárásokkal kapcsolatos titoktartás] és a 25. cikk [A választottbíróági eljárások költségei] alkalmazásában). Ilyen esetben a választottbíróági eljárásra irányuló új kérelmet lehet benyújtani, hacsak az illetékes hatóságok meg nem egyeznek abban, hogy ilyen új kérelemnek nincs helye.

iii) ha az ügy által közvetlenül érintett személy a választottbíróági döntést végrehajtó kölcsönös megállapodásban rendezett kérdésekkel kapcsolatban bármilyen bíróság vagy közigazgatási bíróság előtt peres eljárást folytat.

5. Az az illetékes hatóság, amely az 1. bekezdés a) albekezdésében leírt módon megkapta a kölcsönös egyeztető eljárás megindítására irányuló kérelmet, a kérelem beérkezését követő két naptári hónapon belül:

- a) értesítést küld az ügyet elterjesztő személynek arról, hogy megkapta a kérelmet; és
- b) értesítést küld a kérésről a másik szerződő joghatóság illetékes hatóságának a kérelem másolatával együtt.

6. Az illetékes hatóság a kölcsönös egyeztető eljárásra irányuló kérelem (vagy a másik szerződő joghatóság illetékes hatósága által küldött másolata) beérkezését követő három naptári hónapon belül vagy:

- a) értesíti az ügyet előterjesztő személyt és a másik illetékes hatóságot arról, hogy megkapta az ügy érdemi megfontolásához szükséges információkat; vagy
- b) ebből a célból további információkat kér az adott személytől.

7. Amennyiben a 6. bekezdés b) albekezdésének megfelelően egyik vagy mindkét illetékes hatóság az ügy érdemi megfontolásához szükséges további információkat kért attól személytől, aki előterjesztette az ügyet, a további információt kérő illetékes hatóság az adott személy által elküldött további információk megérkezését követő három naptári hónapon belül értesíti az adott személyt és a másik illetékes hatóságot arról, hogy vagy:

- a) megkapta a kért információkat; vagy
- b) továbbra is hiányzik a kért információk egy része.

8. Amennyiben egyik illetékes hatóság sem kért további információkat a 6. bekezdés b) albekezdésének megfelelően, az 1. bekezdésben említett kezdődátum a következő időpontok közül a korábbi:

- a) az az időpont, amelyen mindkét illetékes hatóság értesítette az ügyet előterjesztő személyt a 6. bekezdés a) albekezdésének megfelelően; és
- b) az az időpont, amely a másik szerződő joghatóság illetékes hatósága részére szóló, az 5. bekezdés b) albekezdés szerinti értesítést három naptári hónappal követi.

9. Amennyiben további információk bekérésére került sor a 6. bekezdés b) albekezdésének megfelelően, az 1. bekezdésben említett kezdődátum a következő időpontok közül a korábbi:

- a) az későbbi időpont, amelyen a további információkat kérő illetékes hatóság értesítette az ügyet előadó személyt és a másik illetékes hatóságot a 7. bekezdés a) albekezdésének megfelelően; és
- b) az az időpont, amely három naptári hónappal követi azt a napot, amikor mindkét illetékes hatóság megkapta az ügyet előterjesztő személytől a mindkét illetékes hatóság által kért összes információt.

Ha azonban egyik vagy mindkét illetékes hatóság a 7. bekezdés b) albekezdésében említett értesítést küld, akkor ezt az értesítést további információra irányuló kérésnek kell tekinteni a 6. bekezdés b) albekezdésének megfelelően.

10. A szerződő joghatóságok illetékes hatóságai kölcsönös megállapodás útján (a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény kölcsönös egyeztető eljárásáról szóló cikkének megfelelően) rendezik az ebben a részben szereplő rendelkezések alkalmazásának módját, beleértve azt a minimális információt is, amely az egyes illetékes hatóságok számára szükséges az ügy érdemi megfontolásához. Az ilyen megállapodás megkötésére az előtt az időpont előtt kerül sor, amelyen egy ügy megoldatlan kérdéseit legkorábban választottbíróóság elé lehet terjeszteni, és a megállapodást ezt követően időről időre módosítani lehet.

12. Tekintet nélkül a jelen Egyezmény bármely más cikkének rendelkezéseire:

- a) nem lehet választottbíróóság elé terjeszteni az egyébiránt a jelen Egyezményben meghatározott választottbíróági eljárás hatálya alá tartozó, kölcsönös egyeztető eljárás során felmerülő megoldatlan kérdést, ha bármelyik szerződő joghatóság bírósága vagy közigazgatási bírósága korábban már döntést hozott ebben a kérdésben;
- b) ha bármikor - a választottbíróági eljárásra irányuló kérelem benyújtása után és az előtt, hogy a választottbírói testület közölte volna a döntését a szerződő joghatóságok illetékes hatóságaival - döntés születik egyik szerződő joghatóság bírósága vagy közigazgatási bírósága részéről a kérdést illetően, akkor a választottbíróági eljárás megszűnik.

Az MLI 20. cikke (A választottbírók kinevezése)

1. Amennyiben a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai eltérő szabályokban nem állapodnak meg, jelen rész tekintetében a 2-4. bekezdéseket kell alkalmazni.

2. A választottbírói testület tagjainak kinevezésére a következő szabályok vonatkoznak:

- a) A választottbírói testület három, nemzetközi adóügyekben szakértelemmel vagy tapasztalattal rendelkező egyéni tagból áll.

b) A választottbírói eljárásra irányuló, a 19. cikk (Kötelező erejű választottbírói eljárás) 1. bekezdésének megfelelő kérelem időpontjától számított 60 napon belül mindkét illetékes hatóság kinevez egy testületi tagot. Az ekképpen kinevezett két testületi tag a kinevezések időpontja közül a későbbiből számított 60 napon belül kinevez egy harmadik tagot, aki a választottbírói testület elnöki tisztségét látja el. Az elnök nem lehet állampolgára egyik szerződő joghatóságnak sem vagy azokban belföldi illetőséggel bíró személy.

c) A választottbírói testületbe kinevezett minden egyes tagnak pártatlannak és a szerződő joghatóságok illetékes hatóságaitól, adóhatóságaitól, pénzügyminisztériumaitól és az ügy által közvetlenül érintett összes személytől (és az ő tanácsadóiktól) függetlennek kell lennie a kinevezés elfogadásának időpontjában; az eljárás során fenn kell tartani pártatlanságát és függetlenségét; majd ezt követően ésszerű ideig tartózkodnia kell minden olyan magatartástól, amely sértené a választottbírók pártatlanságának és függetlenségének látszatát az eljárással kapcsolatban.

3. Amennyiben egy szerződő joghatóság illetékes hatósága nem nevez ki választottbírói testületi tagot a 2. bekezdésben vagy a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai által elfogadott módon és határidőn belül, akkor az adott illetékes hatóság nevében a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet Adópolitikai és Adóigazgatósági Központjának legmagasabb beosztású tisztviselője nevez ki egy tagot, aki egyik szerződő joghatóságnak sem állampolgára.

4. Amennyiben a választottbírói testület két eredeti tagja nem nevez ki elnököt a 2. bekezdésben vagy a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai által elfogadott módon és határidőn belül, akkor a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet Adópolitikai és Adóigazgatósági Központjának legmagasabb beosztású tisztviselője nevez ki elnököt, aki egyik szerződő joghatóságnak sem állampolgára.

Az MLI 21. cikke (A választottbírói eljárásokkal kapcsolatos titoktartás)

1. Kizárólag a jelen rész és a vonatkozó, a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény, valamint a szerződő joghatóságok információcserére, titoktartásra és adminisztratív segítségnyújtásra vonatkozó nemzeti jogszabályai rendelkezéseinek alkalmazásában a választottbírói testület tagjai, továbbá tagonként maximum három fő munkatárs (és a leendő választottbírók kizárólag a választottbírókra vonatkozó követelmények teljesítésére irányuló képességük igazolásához szükséges mértékben) tekinthetők olyan személyeknek vagy hatóságoknak, akik számára információt lehet feltárni. A választottbírói testület vagy a leendő választottbírók által kapott információ, valamint a választottbírói testülettől az illetékes hatóságok által kapott információ a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény információcserével és adminisztratív segítségnyújtással kapcsolatos rendelkezéseinek megfelelően kicserélt információnak minősül.

2. A szerződő joghatóságok illetékes hatóságai gondoskodnak arról, hogy a választottbírói testület tagjai és munkatársaik a választottbírói eljárásban való közreműködésüket megelőzően írásbeli beleegyezésüket adják abba, hogy a választottbírói eljárással kapcsolatos bármely információt a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény információcserével és adminisztratív segítségnyújtással kapcsolatos rendelkezéseiben leírt titoktartási és nyilvánosságra hozatal tilalmára vonatkozó kötelezettségeknek, valamint a szerződő joghatóságok vonatkozó jogszabályainak megfelelően kezelik.

Az MLI 22. cikke (Ügyek megoldása a választottbírói eljárás befejeződése előtt)

Jelen rész, valamint a vonatkozó, a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó, az ügyek kölcsönös egyeztetés révén történő megoldását lehetővé tevő adóegyezmény rendelkezéseinek alkalmazásában, a kölcsönös egyeztető eljárás, valamint a választottbírói eljárás az ügy tekintetében megszűnik, ha a választottbírói eljárásra irányuló kérelem benyújtását követően és a választottbírói testület döntésének a szerződő joghatóságok illetékes hatóságaival történő közlését megelőzően bármikor:

a) a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai között kölcsönös megállapodás születik az ügy megoldásáról; vagy

b) az ügyet előadó személy visszavonja a választottbírói eljárásra vagy a kölcsönös egyeztető eljárásra irányuló kérelmét.

Az MLI 23. cikke (A választottbírói eljárás típusa)

(2. Alternatíva – Független vélemény)

2. Ha a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai közösen eltérő szabályokban nem állapodnak meg, a következő szabályokat kell alkalmazni a választottbírói eljárásra vonatkozóan::

a) Miután egy ügyet a választottbírói eljárás elé terjesztettek, a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai a választottbírói döntéshez szükséges minden információt indokolatlan késedelem nélkül az összes testületi tag rendelkezésére bocsátanak. Amennyiben a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai másként nem egyeznek meg,

nem lehet a döntés céljából figyelembe venni semmilyen olyan információt, amely nem volt mindkét illetékes hatóság számára elérhető azelőtt, hogy mindkét hatóság megkapta volna a választottbírói eljárásra irányuló kérelmet.

b) A választottbírói testület a választottbírók elé terjesztett kérdésekben a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény vonatkozó rendelkezéseinek és figyelemmel ezekre a rendelkezésekre, a szerződő joghatóság nemzeti jogszabályaiban lévő rendelkezéseknek megfelelően dönt. A testületi tagok minden más olyan forrást figyelembe vesznek, amelyet a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai esetlegesen kölcsönös megállapodás útján egyértelműen megjelölnek.

c) A választottbírói döntést írásban kell közölni a szerződő joghatóságok illetékes hatóságaival. A döntés megjelöli az alapul szolgáló jogforrásokat, valamint a döntéshez vezető indokolást. A választottbírói döntés elfogadására a testületi tagok egyszerű többségével kerül sor. A választottbírói döntésnek nincs precedensértéke.

5. A választottbírói eljárások kezdete előtt a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezményben részes szerződő joghatóságok illetékes hatóságai gondoskodnak arról, hogy az ügyet előadó minden személy és a tanácsadók írásban beleegyezzenek abba, hogy más személy előtt nem tárják fel a választottbírói eljárás során az illetékes hatóságoktól vagy a választottbírói testülettől kapott információkat. A jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezményben foglaltak szerinti kölcsönös egyeztető eljárás, valamint az ebben a részben foglaltak szerinti választottbírói eljárás az ügyre vonatkozóan megszűnik, amennyiben az ügyet előadó személy vagy ezen személy tanácsadói a választottbírói eljárásra vonatkozó kérelmet követően és a választottbírói testület döntésének a szerződő joghatóságok illetékes hatóságaival történő közlését megelőzően bármikor súlyosan megsértik ezt a megállapodást.

Az MLI 24. cikke (Eltérő megoldásról szóló megállapodás)

2. Tekintet nélkül a 19. cikk (Kötelező erejű választottbírói eljárás) 4. bekezdésére, az ezen rész alapján meghozott választottbírói döntés nem kötelező erejű a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezményben részes szerződő joghatóságokra, és nem kell végrehajtani, amennyiben a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai a részükre megküldött választottbírói döntés megérkezésétől számított három naptári hónapon belül az összes megoldatlan kérdés eltérő megoldásában megállapodnak.

Az MLI 25. cikke (A választottbírói eljárások költségei)

Jelen rész szerinti választottbírói eljárás során a választottbírói testület tagjainak díjait és kiadásait, valamint a választottbírói eljárások kapcsán a szerződő joghatóságok részéről felmerült bármilyen költséget a szerződő joghatóságok állják a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai között létrejött kölcsönös megállapodásban rendezett módon. Ilyen megállapodás hiányában az egyes szerződő joghatóságok a saját és az általuk kinevezett testületi tag költségeit viselik. A választottbírói testület elnökének költségeit, valamint a választottbírói eljárás lefolytatásával járó egyéb költségeket egyenlő mértékben állják a szerződő joghatóságok.

Az MLI 26. cikke (Összeegyeztetőség)

2. A kölcsönös egyeztető eljárás során felmerülő semmilyen megoldatlan kérdés - amely egyébiránt a jelen részben meghatározott választottbírói eljárás hatálya alá tartozik - nem terjeszthető választottbírók elé, ha a kérdés olyan ügyhöz kapcsolódik, amellyel kapcsolatban választottbírói testület vagy hasonló szerv korábban felállításra került egy olyan két- vagy többoldalú egyezménynek megfelelően, amely a kölcsönös egyeztető eljárás során felmerülő megoldatlan kérdések kötelező erejű választottbírói eljárását lehetővé teszi.

3. A kölcsönös egyeztető eljárás során felmerülő semmilyen megoldatlan kérdés - amely egyébiránt a jelen részben meghatározott választottbírói eljárás hatálya alá tartozik - nem terjeszthető választottbírók elé, ha a kérdés olyan ügyhöz kapcsolódik, amellyel kapcsolatban választottbírói testület vagy hasonló szerv korábban felállításra került egy olyan két- vagy többoldalú egyezménynek megfelelően, amely a kölcsönös egyeztető eljárás során felmerülő megoldatlan kérdések kötelező erejű választottbírói eljárását lehetővé teszi.

Az MLI 28. cikkének 2. bekezdésének a) albekezdése (Fenntartások)

Az Egyezmény 28. Cikkének 2. bekezdése alapján Magyarország a következő fenntartásokat teszi a VI. Rész rendelkezései szerint választottbírók elé terjeszthető ügyek körére tekintettel.

1. Magyarország fenntartja a jogot, hogy a VI. rész hatálya alól kizárjon bármely ügyet, amely a kapcsolt vállalkozások nyereségkiigazításával kapcsolatos kettős adóztatás megszüntetéséről szóló, módosított Egyezmény (90/436/EEC) vagy bármely későbbi, ezen szabályokat helyettesítő, módosító vagy felülíró szabályozás alkalmazásának hatálya alá tartozik.
2. Magyarország fenntartja a jogot, hogy a VI. rész hatálya alól kizárjon bármely ügyet, amely az európai uniós adóügyi vitarendezési mechanizmusokról szóló 2017/1852 (EU) TANÁCSI IRÁNYELV (2017. október 10.)

vagy bármely későbbi, ezen szabályokat helyettesítő, módosító vagy felülrő szabályozás alkalmazásának hatálya alá tartozik.

3. Magyarország fenntartja a jogot, hogy a VI. rész hatálya alól - eseti alapon vizsgálva - kizárjon bármely ügyet, amelyben a megállapított jövedelemmel vagy vagyonnal összefüggésben adócsalás, szándékos mulasztás vagy vétkes gondatlanság okán büntetés került kiszabásra Magyarországnak az adó- és egyéb közterhekkel kapcsolatos nemzetközi közigazgatási együttműködés egyes szabályairól szóló 2013. évi XXXVII. törvény 41/J. § (12) bekezdésében foglalt belső szabályainak megfelelően. Bármely későbbi rendelkezés, amely helyettesíti, módosítja vagy felülírja ezeket a rendelkezéseket, szintén jelen fenntartás alá értendő. Magyarországnak értesítenie kell a Letéteményest bármely ilyen későbbi rendelkezésről.
4. Magyarország fenntartja a jogot, hogy a VI. rész hatálya alól kizárjon bármely ügyet, amely tekintetében mindkét szerződő joghatóság illetékes hatósága egyetért, hogy nem alkalmas választottbírói eljárásra. Az ilyen egyetértést azon dátum előtt kell elérni, mielőtt a választottbírói eljárás egyébként megkezdődne, és az ügyet előterjesztő személy részére közölni kell.
5. Magyarország fenntartja a jogot, hogy a VI. rész hatálya alól kizárjon bármely ügyet, amely olyan vitás kérdéshez kapcsolódik, amely 2018. január 1-je előtt kezdődött adóévben megszerzett jövedelemhez vagy vagyonhoz kapcsolódik.

Az Egyezmény 28. Cikkének 2. bekezdése alapján a Portugál Köztársaság a következő fenntartásokat teszi a VI. Rész rendelkezései szerint választottbírói eljárás körére tekintettel.

1. A Portugál Köztársaság fenntartja a jogot, hogy az Egyezmény alapján választottbírói eljárás alá vonható kérdések körét a következőkre korlátozza :
 - i. Az OECD adózási modellegyezménye 5. cikkéhez (Telephely) hasonló rendelkezések alapján felmerülő kérdések;
 - ii. Az OECD adózási modellegyezménye 7. cikkéhez (Üzleti nyereség) hasonló rendelkezések alapján felmerülő kérdések; és
2. iii. Az OECD adózási modellegyezményének 9. cikkéhez (Kapcsolt vállalkozások) hasonló rendelkezések alapján felmerülő kérdések.
3. A Portugál Köztársaság fenntartja a jogot arra, hogy kizárja a VI. rész hatálya alól az olyan jövedelem- vagy tőkeelemekre vonatkozó eseteket, amelyeket valamely Szerződő Állam nem adóztat, vagy azért, mert nem tartoznak az adott Szerződő Állam adóalapjába, vagy azért, mert adómentesség vagy nulla adókulcs vonatkozik rájuk, amelyet csak az adott Szerződő Állam nemzeti adójogszabályai biztosítanak.
4. The Portuguese Republic reserves the right to exclude from the scope of Part VI cases involving the conduct of a person directly affected by the case that, by final ruling resulting from judicial or administrative proceedings, has been subject to a penalty for tax fraud, wilful default or gross negligence. For this purpose, penalties for tax fraud, wilful default or gross negligence shall include the penalties for tax crimes as well as for other serious tax infringements as defined by Article 23(3) of RGIT (Regime Geral das Infrações Tributárias), enacted by the Law 15/2001, of 5 June 2001. Any subsequent provisions replacing, amending or updating these provisions would also be comprehended. The Portuguese Republic shall notify the Depository of any such subsequent provisions.
5. A Portugál Köztársaság fenntartja a jogot, hogy kizárja a VI. rész hatálya alól azokat az eseteket, amelyek az ügyben közvetlenül érintett olyan személy magatartását érintik, akit bírósági vagy közigazgatási eljárás eredményeként hozott jogerős határozat alapján adócsalás, szándékos mulasztás vagy súlyos gondatlanság miatt szankcióval súlytottak. E rendelkezés alkalmazásában adócsalás, szándékos mulasztás vagy súlyos gondatlanság miatt kiszabott szankciók alatt kell érteni az adózással kapcsolatos bűncselekményekért, valamint a 2001. június 5.-i 15/2001-es törvény által kihirdetett RGIT (Regime Geral das Infrações Tributárias) 23. cikkének (3) bekezdésében meghatározott súlyos adójogszabálysértésekért kiszabott szankciókat. Az e rendelkezések helyébe lépő, módosító vagy aktualizáló bármely későbbi rendelkezés szintén megfelelően értelmezendő. A Portugál Köztársaság minden ilyen későbbi rendelkezésről értesíti a Letéteményest.
6. A Portugál Köztársaság fenntartja a jogot, hogy a VI. rész hatálya alól kizárjon bármely olyan ügyet, amely a Tanács (EU) az európai uniós adóügyi vitarendezési mechanizmusokról szóló 2017/1852 irányelve (2017. október 10.) által módosított, a kapcsolt vállalkozások nyereségkiigazításával kapcsolatos kettős adóztatás megszüntetéséről szóló Egyezmény (90/436/EEC) egyezmény, vagy az Európai Unió más jogszabálya alapján választottbírói eljárásra utalható.

26. Cikk

Információcsere

1. A Szerződő Államok illetékes hatóságai megadják egymás számára azt a tájékoztatást, amely az Egyezmény rendelkezéseinek vagy a Szerződő Államokban az Egyezmény hatálya alá tartozó adókra vonatkozó belső jogszabályi rendelkezések végrehajtásához szükséges, amennyiben az ezek szerinti adózás nem ellentétes az Egyezménnyel. A kölcsönös tájékoztatást az 1. Cikk nem korlátozza. A Szerződő Állam a kapott tájékoztatást ugyanúgy titokként kezeli, mint az ennek az Államnak a belső jogszabályai szerint megszerzett információt, és csak olyan személyek vagy hatóságok (beleértve a bíróságokat és a közigazgatási szerveket) előtt fed fel, amelyek az Egyezmény hatálya alá tartozó adók kivetésével vagy beszedésével, azok érvényesítésével és a velük kapcsolatos peres eljárással vagy a jogorvoslat elbírálásával foglalkoznak. Ezek a személyek vagy hatóságok a tájékoztatást csak ilyen célokra használhatják fel. A tájékoztatást nyilvános bírósági tárgyalásokon vagy bírósági határozatokban nyilvánosságra hozhatják.

2. Az 1. bekezdés rendelkezései semmilyen esetben sem értelmezhetők oly módon, mintha valamelyik Szerződő Államot köteleznék:

a) az egyik vagy a másik Szerződő Állam jogszabályaitól vagy államigazgatási gyakorlatától eltérő államigazgatási intézkedések hozatalára;

b) olyan információ átadására, amely az egyik vagy a másik Szerződő Állam jogszabályai szerint vagy a közigazgatás szokásos rendjében nem szerezhető be;

c) olyan információ átadására, amely szakmai, üzleti, ipari, kereskedelmi vagy foglalkozási titkot, szakmai eljárást vagy olyan információt fedne fel, amely a közrendbe (ordre public) ütközne.

27. Cikk

Diplomáciai képviselők és konzuli tisztségviselők

Az Egyezmény semmilyen módon nem érinti a diplomáciai képviselőket és a konzuli tisztségviselőket a nemzetközi jog általános szabályai vagy külön megállapodások rendelkezései alapján megillető adózási kiváltságokat.

Az alábbi, az MLI 7. cikk 1. bekezdése alkalmazandó és felülírja az Egyezmény rendelkezéseit:

AZ MLI 7. CIKKE – A NEMZETKÖZI SZERZŐDÉSSEL VALÓ VISSZAÉLÉSEK MEGAKADÁLYOZÁSA (fő célt teszt rendelkezések)

Tekintet nélkül a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény bármely más cikkének rendelkezéseire, a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezményekben meghatározott kedvezmény nem biztosítható olyan jövedelemelemek esetében, amelyekről - az eset összes tényének és körülményének figyelembe vételével - megalapozottan megállapítható, hogy az adott kedvezményben való részesülés volt az egyik fő célja valamely olyan megállapodásnak vagy ügyletnek, amely közvetlenül vagy közvetve e kedvezmény megadásához vezetett, kivéve, ha bizonyítják, hogy az adott kedvezmény megadása e körülmények között megfelelne a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény vonatkozó rendelkezései rendeltetésének és céljának.

VI. Fejezet

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

28. Cikk

Hatálybalépés

1. A Szerződő Felek értesítik egymást arról, hogy az Egyezmény hatálybalépéséhez szükséges alkotmányos követelményeknek eleget tettek.

2. Az Egyezmény az 1. bekezdésben említett későbbi értesítés időpontjában lép hatályba és rendelkezései alkalmazandók:

a) Magyarországon:

(i) a forrásnál levont adók tekintetében az Egyezmény hatálybalépésének évét követő első naptári év január 1-jén vagy azt követően keletkezett jövedelmekre;

(ii) az egyéb jövedelemadók tekintetében az olyan adókra, amelyek az Egyezmény hatálybalépésének évét követő első naptári év január 1-jén vagy onnan kezdődő bármely adózási évre vethetők ki.

b) Portugáliában:

(i) a forrásnál levont adók tekintetében, ha az azok alapját képező tények az Egyezmény hatálybalépésének évét követő első év januárjának első napján vagy az után következnek be;

(ii) az egyéb jövedelemadók tekintetében az Egyezmény hatálybalépésének évét követő év januárjának első napján vagy az után kezdődő bármely pénzügyi évre vonatkozóan.

29. Cikk

Felmondás

Az Egyezmény mindaddig hatályban marad, ameddig az egyik Szerződő Állam fel nem mondja. Az Egyezményt diplomáciai úton annak hatálybalépésétől számított öt év után bármelyik Szerződő Állam felmondhatja úgy, hogy bármely naptári év vége előtt legalább hat hónappal a felmondásról értesítést küld. Ebben az esetben az Egyezmény hatályát veszti;

a) Magyarországon:

(i) a forrásnál levont adók tekintetében az Egyezmény felmondásának évét követő első naptári év január 1-jén vagy azt követően keletkezett jövedelmekre;

(ii) az egyéb jövedelemadók tekintetében az Egyezmény felmondásának évét követő első naptári év január 1-jén vagy az azután kezdődő bármely adóévre kivethető adókra vonatkozóan;

b) Portugáliában:

(i) a forrásnál levont adók tekintetében, ha az azok alapját képező tények az említett felmondásról szóló jegyzékben meghatározott időszak lejártát követő január 1-jén vagy az után jelennek meg,

(ii) az egyéb jövedelemadók tekintetében az említett felmondásról szóló jegyzékben meghatározott időszak lejártát követő január 1-jén vagy az után kezdődő bármely pénzügyi évre vonatkozóan.

Ennek hitelül az arra kellő meghatalmazással rendelkező alulírottak az Egyezményt aláírták.

Készült két eredeti példányban, Lisszabonban, 1995. május hó 16. napján, magyar, portugál és angol nyelven, mindhárom szöveg egyaránt hiteles. Értelmezési eltérések esetén az angol nyelvű szöveg az irányadó.